

Den næste Sag paa Dagsordenen var

Første Behandling af: Forslag til Lov om Medsættelse af en Kommission til at undersøge Spørgsmaalene om Anlæg af en Frihavn ved Kjøbenhavn m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Bloug: Jeg tænker mig det Tilfælde, at man stillede to Personer den Opgave at løse en Ligning, eller hvad det nu var, i Fællig, saaledes at den Eine først skulde gøre sit Regnestykke, og den Anden derefter undersøge, hvorledes der var gaaet frem, og naar han fandt, at den Løsning, der forelaa, var rigtig, erklære Opgaven for løst; hvis saa den Anden, efter at den Første havde forsøgt Løsningen, i Stedet for at prøve og undersøge, om Løsningen var rigtig eller ikke rigtig og mulig rette, hvad der var forkert, viffede det Hele ud paa Tavlen og sendte den tilbage til den Anden med den Bested, at nu kunde han begynde forfra, saa vilde det, hvis man havde med Børn i en Skole at gøre, ikke gaa, uden at han paa drog sig Straf, og hvis det var vogne Mennesker, saa vilde man sige, at det var en stor Uhøflighed, naar den Anden behandlede den Første saaledes. Men saaledes er det, at det høitærede Folkething behandler Landssthinget i nærværende Tilfælde. Spørgsmaalet om Anlæg af en Frihavn ved Kjøbenhavn blev indbragt her af den høitærede Indenrigsminister den 7de Februar, og mellem den 18de og 21de Februar var det til 1ste Behandling her i Thinget, hvorpaa et Udvalg paa 9 Medlemmer blev nedsat, som arbejdede paa Sagen i en Maaned. Anden Behandling foregik den 17de og 18de Marts, og 3die Behandling den 21de Marts. Der var ganske vist ikke levnet Folkethinget lang Tid til at undersøge denne Sag i, og Landssthingsudvalget beklagede, at man ikke kunde arbejde hurtigere, end man gjorde. Man gjorde sig al mulig Umage for at tilendebringe Sagen i den korte Tid, men kunde ikke forsjømme en Mængde Undersøgelser; man manglede hverken Sagkundskab paa den ene eller den anden Kant, man raadede over hyppelig teknisk Indsigt, Handelskyndighed og Søfndighed, medens vi Andre, som paa en vis Maade vare Repræsentanter for den almene sundte Forstand, skulde erklære os over, hvad de bedre Kræfter havde udrettet. Vort Resultat var dog nogenlunde godt,

men jeg skal ikke negte, at der er flere Ting, som kunde have været undersøgte. De kunne imidlertid ikke undersøges af en parlamentarisk Kommission, det er Undersøgelser, den ærede Indenrigsminister kan foretage gennem sine Teknikere, eller den ærede Finansminister, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad Toldbevogtningen af Frihavnen vil koste. Der er ikke noget andet Dunkelt eller Ujendt ved denne Sag, der er ikke Noget for en parlamentarisk Kommission at undersøge. En parlamentarisk Kommission bortkaster vort Arbejde for at begynde forfra, men dette kan ikke Andet føre til at forsinke og forkludre Sagen endnu mere. Naar det er sagt fra anden Side, at hvis man stemmer imod det foreliggende Forslag om Medsættelse af en parlamentarisk Kommission paa 14 Medlemmer, saa forsinke man Sagen, saa svarer jeg, at jeg er af aldeles modsat Mening, jeg tror, man fremmer Sagen ved at forkaste dette Forslag og overlade Sagen til den ærede Ministers Bearbejdelse til næste Samling, saa tror jeg, at den hurtigst bliver gjort færdig. Da Landssthingsudvalget begyndte sit Arbejde, mentes det, at der var stor Stemning i det andet Thing for at fremme Sagen. Det forekommer mig, at det snarere er Bevis for, at der ingen Stemning er derfor, naar man nu vil begynde Sagen forfra og ikke vil benytte hvad der foreligger og ikke vil overlade til den, som ene er i Besiddelse af de fornødne Kræfter, at føre den videre, saa at den kan foreligge til Efteraaret i en saavidt muligt opløst og klar Stilling. Der er ikke nogen Tvivl om, hvor Frihavnen maa ligge, Stedet har været udset i 30 Aar, der kan ikke gøres mange Rettelser ved Spørgsmaalet om Lokaliteterne, uden at man kommer i Strid med Et eller Andet; hvad der skal udrettes, det kan ikke en parlamentarisk Kommission, men alene Ministerens Teknikere udføre. Hvis den parlamentariske Kommission begynder paa noget helt Nyt, vil Sagen være udstudt i en ubestemt Fremtid, og hvis den ikke begynder noget Nyt, saa er det Meste af dens Arbejde unyttigt og overflødig. Jeg vil ikke tale om, at det ikke er en anstændig Behandling, som man forlanger, at Landsthinget skal finde sig i, at dets Arbejde i en Sag, der er gennemarbejdet — og det tør jeg paastaa, at denne er, næop fordi jeg selv har saa liden Del dert — og behandlet med stor Dygtighed i Landssthinget, naar den kommer ned i Folkethinget, kastes tilside, saa at Sagen skal begyndes forfra. Paa denne Maade kunne Thingene ikke forhandle med hinanden, naar de ville fremme Lovgivningen og arbejde for Lan-